

[Marianne Jelved]

vi skal have under udvalgsarbejdet. Det er simpelt hen den vej, vi skal, også på miljøområdet.

Så kan man diskutere, om kommunerne og amterne vil komme i en interessemodsætnings-situation. Det er blevet sagt, at kommunerne vil vælge at redde arbejdspladserne i kommunen frem for at redde miljøet. Jeg er ikke sikker på, at nogen vil komme godt af sted med den holdning i fremtiden. Der er sket en kolossal ændring af bevidstheden. Der er en meget stor bevidsthed omkring miljø i valg af løsninger, og der ligger i øvrigt en miljøbeskyttelseslov ved siden af dette princip, som jo skal sikre, at der er styr også på miljøet på virksomhederne rundt om i kommunerne.

De lokale »grønne råd« synes jeg også er en vigtig del af dette decentraliseringsprincip, fordi det lægger op til en bred involvering af borgerne i lokalområdet, således at debatten om beslutninger og problemer, og hvad der kan være omkring miljøet, bliver bredt ud, også uden for de lokale råd. Det er et meget, meget vigtigt princip og skal ses som en del af konstruktionen med at give kompetence, ansvar og opgaver ud dels til kommuner og dels til amter.

Jeg skal slutte med at håbe, at vi får en konstruktiv udvalgsbehandling, og at vi får tid til at drøfte disse ting i udvalget og få dem belyst grundigt. Jeg håber også, at det kan være en fordomsfri debat med det lange sigt og de mål, som vi jo i princippet er enige om skal nås med lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Ikke overraskende er jeg jo enig i de indledende betragtninger, fru Marianne Jelved kom med om en bæredygtig udvikling og citatet fra redegørelsen om, at man skulle indtænke disse ting i alle samfundssektorer. Derfor vil jeg gerne spørge fru Marianne Jelved: Vil fru Marianne Jelved støtte, at vi beder regeringen om at komme med en handlingsplan for en bæredygtig industripolitik? Vil fru Marianne Jelved støtte, at vi beder regeringen om at komme med en handlingsplan for en bæredygtig landbrugs-politik, der indtænker landbrugsloven, der indtænker produktionsmåden i landbruget i bæredygtighedstankegangen?

Jeg skal lige minde fru Marianne Jelved om, at da vi havde forespørgslen om landbrugs-politikken i efteråret, foretog regeringen det kunst-

greb at sige, at man havde en bæredygtig landbrugs-politik. Nu vil jeg gerne bede fru Marianne Jelved om at komme herop og fortælle: Er det også fru Marianne Jelveds opfattelse, at sådan som udtrykket »bæredygtig udvikling« er forstået i Brundtlandredegørelsen, har vi en bæredygtig landbrugs-politik?

Endelig vil jeg gerne sige til fru Marianne Jelved: Det er en noget bagvendt tankegang efter vores opfattelse, at jo mindre en sag er, jo dyrere skal det være at få den vurderet. Det er jo ikke nogen billig sag at sende folk til domstolene, hvor man skal ulejligle advokater og dommere og have forberedende retsmøder og procedure og domsforhandling osv. – i den omvendte rækkefølge. Det er lidt bagvendt at komme og sige til folk, hvis de er sure over et eller andet og deres sag for dem er stor, men set med fru Marianne Jelveds eller vores øjne lille, at det skal være meget dyrt at få den vurderet. Tværtimod plejer man jo at indrette klagesystemerne sådan, at de små afgørelser kan afgøres billigst og hurtigst.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg må også sige tak til fru Marianne Jelved for det indlæg, hun kom med her. På en lang række punkter kan jeg være enig med hende, men der var også nogle ting, som undrede mig, og som er årsagen til, at jeg tager denne replik.

Den ene var om klagesystemet. Det kan blive en længere debat, og den tid mener jeg egentlig vi med større rimelighed kan tage ved førstebehandling på næste torsdag. Jeg er ikke enig med fru Marianne Jelved i, at det er et meget sindrigt system, vi har, men jeg er enig i, at der skulle forenkles noget, men ikke efter den foreslåede model; men det kan vi tage på torsdag.

Men fru Marianne Jelved undrede sig over, at ønsket om forenkling kunne vække problemer i dag, og jeg fangede vistnok rigtigt, at det var møntet på min tale. Hvis fru Marianne Jelved havde hørt efter, så ville hun have hørt, at vi er enige i principperne, der er lagt til grund i ministerens redegørelse. Det, vi sætter spørgsmålstegn ved, er: Er det lykkedes at realisere disse principper? Og dér er det, jeg siger, at jeg for så vidt ikke har noget mod sammenskrivninger af nogle love, det er bare ikke udtryk for forenkling, at man sammenskriver eksisterende særlovgivning i én lov. Det kan være udmærket, men det er ikke forenkling.